

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie sygn. akt XI P 584/12 z powództwa A. T., P. T. przeciwko I. S. o wynagrodzenie, ryczałty za noclegi, oddalił wniosek biegłej M. B. o przyznanie wynagrodzenia za wydanie opinii uzupełniającej z dnia 14 stycznia 2014 r.

W uzasadnieniu podniesiono, iż postanowieniem z dnia 19 grudnia 2013 r., biegła M. B. została zobowiązana do uzupełnienia opinii w ten sposób, że przyjmie, że czas dyżuru w załodze nie może przekroczyć czasu pracy drugiego kierowcy, uwzględni w opinii podróże do Francji do miejscowości M. M. – podróże o których mowa w piśmie procesowym powodów z dnia 21.01.2013r., dokona ponownie przeliczenia czasu pracy kierowców za pomocą programu komputerowego, zaznaczając w programie daty rzeczywiste podróży, a nie aktualny stan prawny, dokona przedstawienia dokumentów źródłowych użytych do wyliczenia, zweryfikuje czy 15 minutowa przerwa została prawidłowa uwzględniona w dyżurze w sytuacji kiedy powodowie mieli zapłacone za te przerwy w ramach wynagrodzenia zasadniczego, ustosunkuje się do zarzutów pełnomocnika pozwanej zawartych w piśmie procesowym z dnia 4.12.2013 r., przedstawi certyfikat programu, którego użyje do wyliczenia.

W dniu 20 stycznia 2014 r. biegła złożyła opinię uzupełniającą oraz rachunek z dnia 14 stycznia 2014 r. „za stawiennictwo na rozprawę i wydanie opinii ustnej”. Biegłą wniosła o przyznanie kwoty 2867,40 zł., wskazując, że na sporządzenie opinii przeznaczyła 90 godzin. Pismem z dnia 6 lutego 2014 r. wskazała, że rachunek z dnia 14 stycznia 2014 r. dotyczy opinii uzupełniającej.

Na rozprawie w dniu 20 lutego 2014 r. biegła podała, że dokonała ponownego „ręcznego” przeliczenia czasu pracy powodów, bowiem nie dysponuje programem komputerowym do wyliczenia czasu pracy kierowców. Zdaniem Sądu Biegła zatem ponownie wykonała tę samą pracę, którą przedstawiła w opinii głównej, a co za tym idzie nie wykonała zarządzenia z dnia 19 grudnia 2013 r., gdyż nie przedłożyła rozliczenia czasu pracy kierowców wykonanego w systemie komputerowym, o co wnioskował pełnomocnik pozwanej. Bezcelowe było zatem ponowne „ręczne” obliczenie czasu pracy. Uzupełniona w ten sposób opinia była nieprzydatna dla rozstrzygnięcia sprawy. Biegła nie uprzedziła Sądu oraz stron, że nie jest w posiadaniu stosownego programu komputerowego. Sad zauważył, iż za złożenie opinii głównej, biegłej przyznano wynagrodzenie w kwocie 2862 zł., przyjmując że na jej sporządzenie biegła poświęciła 100 godzin. Biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu biegła w sposób nieuzasadniony i wbrew treści postanowienia Sądu, przystąpiła do ponownego „ręcznego” liczenia czasu pracy kierowców.

Stosownie do treści art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Z uwagi na to, że biegła nie złożyła opinii uzupełniającej w postaci rozliczenia czasu pracy kierowców w certyfikowanym programie komputerowym do tego służącym, Sąd jej wniosek o wynagrodzenie oddalił.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła biegła M. B. zarzucając bezzasadne oddalenie wniosku biegłej o wynagrodzenie.

W uzasadnieniu swego stanowiska podniosła, iż w opinii uzupełniającej odniosła się do wszystkich wskazanych przez Sąd w postanowieniu zagadnień. Ponowne wyliczenie wymagało porównywalnie dużego nakładu pracy jak przy pierwszej opinii i pochłonęło łącznie 90 godzin pracy. Do opinii zostały dołączone opracowane przez biegłą dane źródłowe, które posłużyły do dokonania obliczeń zawartych w opinii. Przedstawiona przez biegłą opinia uzupełniająca ma objętość 94 stron.

Biegłą wskazała, iż do sporządzenia opinii użyła właściwego oprogramowania gwarantującego precyzyjne obliczenia. Opinia, biorąc pod uwagę poziom skomplikowania i ilość danych do analizy, została przygotowana w najkrótszym możliwym czasie. Zastrzegła też, że profesjonalny pełnomocnik pozwanych mógł na etapie formułowania wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego precyzować jak ma ona być sporządzona. Natomiast ani fakt, iż opinia

uzupełniająca nie zanegowała wniosków z opinii pierwotnej, ani wartość przedmiotu sprawy, nie może wpływać na konieczność wypłat wynagrodzenia biegłemu, bowiem wynagrodzenie biegłego jest uzależnione tylko i wyłącznie od nakładu i czasu pracy oraz posiadania wiadomości specjalnych. Tak więc przerzucenie kosztów rozprawy i odpowiedzialności za wynik procesu poprzez pozbawienie biegłej wynagrodzenia za wykonaną pracę, stoi w rażącej sprzeczności z zasadami prowadzenia procesu cywilnego i postępowania dowodowego w sprawie.

Z uwagi na powyższe skarżąca wniosła o przyznanie biegłemu Sądowemu wynagrodzenia zgodnego z kartą pracy biegłego z dnia 14 stycznia 2014 r.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik strony pozwanej wniósł o jego oddalenie, podnosząc iż biegła wykonała uzupełniającą opinię pisemną sprzecznie z postanowieniem wydanym przez Sąd i sprzecznie z żądaniem strony pozwanej.

Replikując, biegła podniosła, że jej stwierdzenie, że obliczenia dokonała ręcznie jest skrótem myślowym oznaczającym, iż w pierwszym etapie otrzymane od pozwanej materiały źródłowe zostały odczytane z plików za pomocą programu komputerowego T. po czym zostały „ręcznie” przeniesione do programu komputerowego LibreOffice C., w którym dokonano stosownych wyliczeń na podstawie obowiązujących przepisów prawa. Wobec tego stwierdzenie, iż obliczeń dokonano odręcznie, jest całkowicie nieuprawnione. Biegła do sporządzenia opinii użyła właściwego oprogramowania gwarantującego precyzyjne obliczenia. Wobec tego opinia uzupełniająca została wykonana zgodnie z żądaniem Sądu i strony pozwanej.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 288 k. p. c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Zgodnie z art. 89 ust. 1, 2, 3, 4 ustawy z dnia 18 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm.) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii.

Powyższe nie zmienia jednak faktu, iż opinia wydana przez specjalistę winna odpowiadać tezie dowodowej zakreślonej przez Sąd. Wybór formy i sposobu przedstawienia decyzji uzależniony jest bowiem właśnie od woli Sądu. Opinia biegłego ma bowiem na celu naświetlenie i umożliwienie wyjaśnienia przez sąd okoliczności sprawy z punktu widzenia posiadanych przez biegłego wiadomości specjalnych przy uwzględnieniu zebranego i udostępnionego mu materiału sprawy (por. wyrok SN z dnia 11 lipca 1969 r., I CR 140/69, OSNC 1970, nr 5, poz. 85; uzasadnienie wyroku SN z dnia 19 grudnia 2006 r., V CSK 360/06, LEX nr 238973).

Na gruncie rozpoznawanej sprawy niewątpliwie biegła M. B. z nałożonego na nią przez Sąd obowiązku wydania opinii uzupełniającej w ten sposób, że: przyjmie, że czas dyżuru w załodze nie może przekroczyć czasu pracy drugiego kierowcy, uwzględni w opinii podróże do Francji do miejscowości M. M. – podróże o których mowa w piśmie procesowym powodów z dnia 21.01.2013 – (k. 71 akt), dokona ponownie przeliczenia czasu pracy kierowców za pomocą programu komputerowego, zaznaczając w programie daty rzeczywiste podróży, a nie aktualny stan prawny, dokona przedstawienia dokumentów źródłowych użytych do wyliczenia, zweryfikuje czy 15 minutowa przerwa została prawidłowa uwzględniona w dyżurze w sytuacji kiedy powodowie mieli zapłacone za te przerwy w ramach wynagrodzenia zasadniczego, ustosunkuje się do zarzutów pełnomocnika pozwanej zawartych w piśmie procesowym z dnia 4.12.2013 roku (k. 328), przedstawi certyfikat programu, którego użyje do wyliczenia, się nie wywiązała.

Jak wynika z treści protokołu z rozprawy z dnia 20 lutego 2014 r. biegła wyraźnie przyznała, iż nie ma programu komputerowego do wyliczenia czasu pracy kierowców, w związku z tym wszystko ponownie zrobiła ręcznie. Robiła tą dodatkową opinię w programie (...) ale to nie jest program do wyliczenia czasu pracy kierowców.

Podnoszona w zażaleniu argumentacja, iż biegła użyła do sporządzenia opinii właściwego oprogramowania gwarantującego precyzyjne obliczenia, nadto sugestia, iż stwierdzenie, że obliczenia dokonała ręcznie jest skrótem myślowym oznaczającym, iż w pierwszym etapie otrzymane od pozwanej materiały źródłowe zostały odczytane z plików za pomocą programu komputerowego T. po czym zostały „ręcznie” przeniesione do programu komputerowego LibreOffice C. ,w którym dokonano stosownych wyliczeń na podstawie obowiązujących przepisów prawa, pozostaje w jawnej sprzeczności z wyjaśnieniami złożonymi przez biegłą na rozprawie. Tym samym nie sposób uznać ich za wiarygodne. W związku z tym, w ocenie Sądu Okręgowego wnioski Sądu Rejonowego a także zarzuty pozwanego wskazujące na brak wykonania opinii przez biegłą zgodnie z zakreśloną tezą dowodową są ze wszechmiar prawidłowe.

Przyznanie biegłemu wynagrodzenia uzależnione jest, w świetle § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym, jedynie od skorzystania z usług biegłego. Niemniej jednak biegły ze swojej strony - co już podniesiono - winien sporządzić opinię na okoliczności zgodne z tezą określoną w postanowieniu Sądu. To zaś nie miało miejsca na gruncie rozpoznawanego przypadku.

Zaskarżone postanowienie w pełni zatem odpowiada prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł, jak w sentencji.

Przewodniczący: Sędziowie:

Z./ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron oraz biegłemu.